Ч. 76. Вторак 19 (6) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ невапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц.к. Старостьвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Позичкове предложене в буджетовій комісиї. — З російскої думи. — Гроза війни в полудневій Америці.

В дальшій дискусиї над предложенєм кредитовим в буджетовій комісиї заявив посол Штайнвендер, що справа відкладаня буджетових позиций, котру належить відділити від кредитового предложеня, єсть пильною річию. Правительство повинно дати поясненя що до засад, якими руководить ся при відкладаню видатків. О покритю недобору буде бесїда пізнїйше. Нова позичка була би може найвигіднїйшим виходом, але рівночасно средством гідним осудженя.

П. Міністер скарбу др. Білиньский і п. міністер оборони краєвої ґен. Ґеорґі давали відтак поясненя о видатках пороблених на цїли войскові з нагоди анексиї Боснї і просили задержати в тайнї подані подробиці. Ті войскові видатки виносять взагалі 180 міліонів корон. На маринарку припадає 54 міліонів, з того 14 міліонів на надзвичайні приготовленя, а 40 міліонів на приспішенє будови кораблів. В краєвій обороні видатки виносили 22 міліони.

На пополудневім засїданю промовляв п. міністер скарбу др. Білиньский і відпирав закиди, немов би правительство легковажило парлямент. Може впевнити в імени своім як і своїх товаришів, що намір якого небудь обиджуваня парляменту у правительства виключений. П. міністер обширно вичислив, на які цїли зужито суми одержані з виданих асиґнат касових і доказував, що тепер недостає 181 міліонів корон, які треба покрити позичкою.

Буджет виказує недобір взагалі 70 міліонів корон. З теперішних касових запасів не можна ще покрити недобору буджету. Вкінци просив о ухвалу по мисли правительственного предложеня.

Пос. Штайнвендер гадає, що можна би з позички 182 міліонів покрити також буджетові видатки. На всякий спосіб вистало би, як би ухвалено позичку найбільше 200 міліонів.

П. Міністер скарбу др. Білиньский заявив, що не можна з суми 200 міліонів покрити також буджетові видатки; що найменше потреба би 220 до 230 міліонів.

На тім перервано наради. Дальші наради відбудуть ся на нинїшнім пополудневім засїданю.

Російска Дума вела на своїм засїданю з дня 13-го дальшу дискусию над інтерпеляциєю в справі реґуляміну з 6 вересня 1909 р., на основі котрого все, що дотичить орґанізациї сухопутних і морских сил, підлягає безпосередній децизиї царя як найвисшого вожда армії, та над інтерпеляциєю в справі приміненя § 96 основного закона. Дискусия ся почала ся ще 8 цьвітня. Референт комісиї Шубиньский, згадавши, що інтерпелянти добачують в реґуляміні з 6-го вересня зломанє статута думи і основних законів, предложив, щоби інтерпеляцию відкинути, бо комісия признала, що реґулямін треба уважати тілько інструкциєю для военних міністерств та що порядок виданя був законний.

Відтак промовляли посли Ґеґечкорі та Булат, остро атакуючи уряд за насильне ломанє основних законів, за-теж Шечков станув на тім, що правила з 6-го вересня треба було видати для „поясненя" неясної 96 статї основних законів; впрочім Росия кермує ся не основними законами але царем.

По полеміцї Шубиньского з Ґеґечкорі, в якій він виказував, що видатки на армію не

2)

Новітні доми.

З анґлійского — Фредеріка М.

(Дальше).

— Прошу вас, пане Смайсерс, на як довго заключаєте контракт найму?

— На сім, чотирнацять або двацять один літ, після жаданя партий.

— Я рішив би ся заключити контракт хиба лиш на три роки.

— На три роки; алеж мій пане! — Самі собі зробите шкоду, бо стратите половину вартости ваших прикріплених річий в домі, наколи випровадите ся, а до того потерпить і обстава. Вірте менї, пане, коли раз тут замешкаєте, то не схочете звідси рушити ся.

— То може бути, або нї — відповів я — але я найму дім лиш на три роки. Може менї не буде відповідати міский воздух, а коли вам, як кажете, так легко приходить ся винаймати доми, то чейже то для вас рівнодушне.

— Жалую, пане, що на так короткий час —

— На довше не винайму — відповів я рішучо встаючи і радий, що найшла ся причина відпекати ся цїлої річи.

— Ох, тату!

— Дорогий пане Б....

— Що до того — відповів я — не дам ся намовити. Не заключу контракту на довше як на три роки з правом наймити дім відтак на дальше, коли менї сподобає ся.

Властитель побачив, що я не жартую.

— Добре, пане, — відповів він — справдї, сам не знаю, що маю казати; але що не хочу робити панам прикрости, то прийму від вас наєм на три роки.

Проклятий чоловічиско — подумав я; але я був звязаний і нїчо не дало ся змінити. Пан Смайсерс взяв папір і чорнило, вийняв з кишенї два вже написані контракти найму і на замащенім ріжними фарбами столї підписали ми їх. Поки що справа була полагоджена.

В найгіршім случаю, подумав я, я звязаний все таки лиш на три роки — і та гадка потїшала мене.

На другий день цїла хата заворушила ся. Менї здаєть ся, що жінка і дочки встали ще досьвіта, бо коли я увійшов до комнати, де ми звичайно снїдали, побачив я, що вже всї образи були зняті зі стін, хоч мало ся їх вішати на стїни в новім мешканю аж за кілька тижднів — і всьо було вже готове до випровадженя. По снїданю поїхала моя жінка до міста, аби там замовити килими і занависи і та робота займила її час аж до пізного вечера. Вернула зовсїм утомлена по тім напруженю. Привезла з собою всїлякі міри руштів, вимір спальних комнат нового дому і комнат для служби, бо було постановлено, що колиб я винаймив Бромптон, то винаймаючий мав би переймити і злишну обставу по оцїночній цїнї. На то дав я моє призволенє, але за те постановив я собі не винаймати мого дому на довше як на три літа, то є на так довго, як я зобовязав ся контрактом з паном Смайсерсом.

Не буду вже говорити о цїломісячних криках, біганинах і заколотї, бо остаточно опинив ся я в моїм новім мешканю, котре з виїмком сальону було вже цїлковито устроєне. В сальонї же застав я великий килим не розстелений на земли, а звинений і звязаний. Причину того довідав ся я вскорі від жінки. Іменно сказала она менї, що є загально принятий звичай, аби по впровадженю до нового мешканя устроїти малу забаву з танцями. Позаяк, як я бачив, робило то приємність їй і дочкам, то я радо згодив ся на то.

Але я вже давно пересьвідчив ся, що з наміреної малої забави з танцями робить ся все велика, бо від часу, як єї постановлено, до розсиланя запрошень росте она в застрашаючий спосіб. Причина може бути та, що дуже тяжко задержати границю між приятелями а знакомими. Також пересьвідчив ся я, що коли жінки і дочки задумають устроїти таку забаву і одержать на то дозвіл, то неминучо мусить прийти з забавою величава вечеря, поминаючи вже приладженє буфету з закусками. Також і музика з двох скрипок і фортепяна зростає на правдиву орхестру, потверджуючи тим стару пословицю, що хто сказав А, мусить і Б сказати. На всьо то я радо згодив ся, бо мило менї було зробити жінцї і дітям приємність, а з другої сторони я був в положеню, що міг собі на то позволити.

Забава з танцями відбула ся, але вечеря скінчила ся катастрофою — бо саме коли мав

підлягають компетенциї думи та що піднис міністра на державнім акті має лише таке значінє як неодвічального секретаря, дальшу дискусию перервано.

Дия 14-го с. м. забрав в ній голос сам Столипін та заявив, що є легко відперти інтерпеляцию з формальних причин. Реґулямін з 6 вересня 1909 р. се прояв волї монарха, відповідаючий основним законам і цареким припорученям, виданим правительству. Бесїдник поминає правничі квестиї, хоче однак відповісти на заміти про дїяльність правительства. Опозиция думає, що правительство поступає против закона і консеквентно примінює принцип ограничуваня прав думи. Тому, що правительство остро виступає против революциї та революцийних елементів, приклонники революциї приписують єму реакцийні тенденциї. Тимчасом правительство нищить надужитя на поли адміністрацийнім (*опл. центра і правиці*) і в послїдних трох лїтах усунуло виімковий стан з 135 місцевостий. Але там, де революцийна буря тревае дальше, правительство силою утримує порядок, не уважаючи на закид реакцийности. Росия перейшла вже „мертву точку“ і перебувши тяжкі часи, вертає поволи до нормальних відносин. Може бути, що є невдоволене з правительства, з думи і державної ради, але оно скоро уступить і скріпить ся российске почутє самостійности, що можливе тілько при співучасти правительства з законодатними тїлами (*оплески центра і правиці*). Бесїдник переконаний, що дума дуже шанує права найвисшого вожда армії. Правительство ніколи не хотїло обкроювати прав думи. Для оборони краю треба злучити сили всїх, щоби осягнути найвисшу ціль Росиї, аби она була сильна і аби єї оборонити (*оплески центра і правиці*).

В справі грозячої війни в полудневій Америці, представитель чілійскої републики у Відни п. Дубле-Уруттія оповіщує таке письмо: Перу і Болївія вели війну против моєї країни від р. 1879 до 1884. Чіле взяло ся до борби доперва по рішеню роз'ємчого суду і побідило ті дивчи від него сильнїйші держави так, що по 4-лїтній війнї Болївія мусїла єму відступити провінцию Антефабаста, а Перу провінцию Тарапаса. Чіле жадало ще дефінітивного відступленя малої і убогої але для него стратеґічно важної провінциї Такна. Репрезентанти Перу згодили ся на окупацию тої провінциї з тим, щоби про дефінітивну анексию єї рішив плєбісцит окупованої країни. Через 10 лїт неможливо було перевести плєбісциту, бо в Перу панувала хронїчна революция, відтак Перу систематично відкидало всї проєкти чілїйского правительства в справі переведеня плєбісциту, потому домагало ся оно, щоби право голосу признано лиш тим повнолїтним горожанам, котрі уродили ся в країнї Такна, а вкінци зірвало Перу дипльоматичні взаємини з Чіле, відкликавши свого посла.

На кінци свого комунїкату зазначує, що за сто лїт своєї независимости перебуло Чіле тілько дві революциї і дві більші щасливі війни. Впрочім розвивало ся мирно, а доказом того високого розвитку є те, що єго закони та полїтичну і мілїтарну орґанїзацию скопіювало кілька романьских републик в Америці та що в чілїйских школах учать ся сотки учеників з тих републик. Тепер заняте Чіле приготованями до торжественного обходу столїтної річниці своєї независимости, котрий відбуде ся в вересни с. р. В Сантіаґо (має тепер 330.000 мешканців) буде уряджена міжнародна вистава красних штук, на котрій будуть заступлені артистичні школи Европи, Америки і Японїї (японьских артистів специяльно запросить ся), а се культурне дїло причинить ся до зближеня американьских републик.

Населенє суперника сеї культурної републики — Перу стоїть етично значно низше, чим у Чілї, а то з причини великого розголосу про богаті копальнї золота і срібла в Перу. Се постягало на територию Перу найнебезпечнїйших авантурників з цїлого сьвіта.

Новинки.

Львів, дня 18 цьвітня 1910.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вернув в ночи з Кракова до Львова.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс: радника поліциї Гавр. Крайнера з Перемишля до Львова, ст. комісаря поліциї, Тад. Котовича зі Львова до Перемишля, ст. комісаря поліциї Стеф. Сінкевича з Підволочиск до Львова і комісаря полїциї Кар. Шварца зі Львова до Підволочиск.

— **З Львівского „Бояна“.** „Львівский Боян“ відспіває у Велику пятницю о год. 7 вечером в церкві Преображенія при улици Краківскій псальми композициї Д. Бортняньского і М. Лисенка. Видїл просить усїх членів товариства, щоби зволили точно являти ся на останнїх пробах, які відбудуть ся ві второк 19 цьвітня, пятницю 22 цьвітня і Великий вторник 26 цьвітня, о год. 7 вечером точно, в комнатах „Бояна“. Краса композиций Д. Бортняньского і слава нашого ґенія музичного М. Лисенка повинні збудити в найширших кругах нашої музикальної суспільности відповідне заінтересоване. — За видїл „Бояна“: *Др. Михайло Волошин*, дірiґент.

— **Лїтак у Львові.** Львів хоче конче грати ролю великого міста, більшого понад свої розміри і моральну та й материяльну силу і для того шпорт і мода знаходять в нїм дуже легко велику масу приклонників, хочби навіть і прийшло ся робити після звістної польскої приповідки „застав ся а постав ся“. Тай в суботу Львів поставив ся. На кульпарківских полях по полудни мав відбути ся злет спровадженого звідкись лїтака системи Блеріота а лїтати ним мав Француз Ґран, спільником котрого був інжинер Мошковский. Невидане ще у Львові видовище заповідали не лиш ґазети але й величезні плякати на всї застави, тому й не дивниця, що величезна маса людий вирушила зі Львова о назначеній порі на місце злету. В містї зробив ся величезний рух. Всї фіякри, всї трамваї, всї самоїзди, на які лиш міг Львів здобути ся, станули публиції до услуги, а хто не міг їхати ішов пішки навіть більше як милю далеко, щоби лиш, борони Боже, не пропустити так важної хвилї в своїм житю. Як шалений настав був рух в містї можна зміркувати з того, що фіякри платило ся по 12 і 15 К ба навіть і більше а около третої години не можна вже було за нїяку цїну дістати фіякра в містї — всї виїхали „на Кульпарків“.

А на Кульпаркові, 10 мінут дороги поза заведенем для божевільних, межи дорогами, ведучими до Сокільник приготовлено місце для злету і для публики, що хотїла тому придивити ся. Площу довгу на яких 700 а широку на 300 метрів обведено подвійним поручем, між котрими уставлено на борзї трибуни з льожами і місцями до сидженя. Розуміє ся, що на так рідке видовище установлено й відповідно високі цїни. Місця в льожах на 5 осіб плачено по 10 К від особи, місця до сидженя по 6 К, а місця до стояня по 4, 3, 2 і 1 К. Около 4 год. були вже всї місця заняті а число публики на трибунах і стоячих місцях обчислено на 32.000. Можна собі тепер представити, що коштувала ся забава! Коли возьмемо пересїчну цїну всїх місць лиш по 2 К, то се вже дасть гарну суму 64.000 К не вчисляючи в то видатків на їзду там і назад та на всїлякі инші річи при такій нагодї.

Около 4 години всї місця були вже заняті, а коло них уставила ся неплатяча криклива публика, котрої число подають що найменше на яких 15000. Можна длятого припускати, що на місце злету уставило ся було яких 40—50 тисячів людий. Явили ся були Є. Е. п. Намістник др. Бобржиньский, Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Баденї, кількох ґенералів, богато висших урядників та й кількох радних міста з віцепрезидентом п. Ейлером і богато инших достойників та визначних осіб з міста Львова. Всї дерева в сусїдстві обсїли були великі і малі безплатні видцї, а дорогу може на якого півтора кільометра заняли приватні повози, фіякри, та самоїзди, котрих всїх разом було около 900. Порядок удержували полїция і жандарми.

Наконець надійшла найважнїйша хвиля. Около 5 год. виведено лїтака із шопи: єго вели Ґран і Мошковский в асистї техніків і жандармів та уставили може на яких 20 метрів від трибун. Серед публики настало незвичайне заінкавленє; всї з великим напруженєм, о скілько то лиш було можна, встромили очи в лїтак і ждали, що то буде. Наконець Ґран сїв на лїтак і о 5 год. 48 мін. відозвав ся характеристичний лоскіт мотору; воздушна шруба зачала крутити ся і лїтак почав на колесах сунути ся по земли наперед: біг, біг, скривив на бік і нараз пристанув. Ну, не велике дїло!

розпочати ся послїдний перед вечерею кадриль, до котрого стануло в рядах двацять чотири пар, роздав ся на долинї величезний лоскіт, змішаний з криками страху і ріжними окликами і цїлі сходи і сїни наповнили ся якимсь білим туманом.

— Що стало ся? — крикнула жінка, котра перша вибігла до сїний.

— Панї — відозвав ся один з наймлених льокаїв, обтріпуючи поли синього фрака з чогось білого — цїла стеля в їдальни завалила ся.

— Що, стеля завалила ся? — скрикнула жінка.

— Так, прошу панї — відповів наш служачий — і стіл, крісла та цїла вечеря присипана румовищем.

Хороша істория! Жінка побігла на долину — я зійшов за нею. На жаль то була правда — румовище присипало всьо грубою верствою. Паштети, компоти, мясо, ярини, соси, всьо було перемішане з вапном, ґінсом, волосїнєм і виглядало як лявіна.

— Боже, як страшно — кричала жінка.

— А о скілько страшнїйше було би, як би тут були люди — відповів я.

— І яка може бути причина? — спитала жінка.

— Ті новітні доми не люблять танців — відповів винайманий льокай.

— Здаєть ся, що так — сказав я.

Та нещастна подія зробила конець і забаві, бо скоро лиш гості побачили, що нема вже вигляду на вечерю, якої надїяли ся, стали пращати ся і розійшли ся, полишаючи нам приємність випрятуваня мешканя. І баль і вечеря не удали ся, як казали мої дочки.

На слїдуючий день післав я по пана Смайсерса, аби єму показати, що стало ся.

— Ах Боже, незвичайно менї прикро, але ви мали за богато гостий на горі, то певна річ!

— Без сумнїву, пане Смайсерс, що так, бо вчера був у нас баль.

— Баль, пане! О, то мене не дивує.

— А чому нї? Чейже не схочете сказати, що не можна устроювати балїв?

— Вам то може дивно? — Ми не будуємо приватних домів так, аби в них і балї відбували ся. Ми не могли би навіть так будувати, бо дерево тепер дуже дороге і видаток на сильнїйшу будову не оплатив ся би нам.

— Чи тим хочете сказати, що в Льондонї не відбувають ся балї?

— О, нї, пане, зовсїм нї. Але самі знаєте, що то лиш рідко буває. Навіть наша аристократия винаймає на свої балї салї у Віллього. Деякі старі доми, як ось примірами палата Девоншір дуже добре надає ся на балї.

(Дальше буде).

Треба було его назад затягнути на первістне місце. О 5 год. 42 мін. пущено літак другий раз. За яких пять мінут літак підняв ся може на яких три метри в гору, перелетів може яких 50 метрів далеко, нараз зачав хилити ся на ліво а відтак вдарив собою об землю з такою силою, що зарив ся в землю. Ліва площа до літаня перекривила ся мов би простріленє крило, воздушна шруба зломила ся, колеса, на котрих літак розбігає ся, заким підлетить, потріскали, кітлик на бензину загнув ся а так само і деякі рурки.

Значна часть публики навіть не виділа, що стало ся, бо катастрофа настала була в долинці. Аж коли розійшла ся чутка, що літак попсував ся і вже не буде літати, зробив ся серед публики страшенний заколот; люди почали глотити ся, одні бігли дивити ся, що стало ся, другі знеохочені пустились, куди хто видів і міг, до дому, не питаючи, що толочать засіви на полях.

На дорозі зробила ся страшенна глота, люди, фіякри та самоізди пішли в суміш і мало вже не прийшло до катастрофи. В однім місци сполошили ся були від самоізду на містку коні п. Б. Левицкого і впали до глубокого рова, з котрого їх аж по довшім часі ледви з великим трудом видобуто; їдучим на щасте не стало ся нічого, бо ще завчасу вискочили були з повоза. Така сама пригода приключила ся п. Еберови, котрого коні впали також до рова і зломили дишель, але їдучим не стало ся нічого. В глоті зімліли дві пані а якийсь офіцир, котрий сів був на бариєру огорожі, коли она під ним заломила ся, впав так сильно на крижі, що зімлів. Більшого нещастя не було і скінчило ся на тих малих пригодах, але шпортолюбива львівска публика все-таки дорого заплатила за суботнішну забаву. Щоби не було богато нарікань а це більше з обави в першій хвили, щоби розсерджена публика не зажадала звороту гроший, обіцяли підприємці за кілька днів зробити другу пробу з літаком за ті самі гроші. Чи однак новий злет відбуде ся, можна сумнівати ся. З поспусканими носами вертала львівска публика пізним вечером до дому.

✝ **Померли:** Теофіль Гаваньский, ц. к. завідатель податковий, помер дня 12 с. м. в Бурштині в 42-ім році житя. — У Львові помер Йосиф Криста, емерит. старший комісар дирекциї поліциї у Львові, в 67-ім році житя.

Телеґрами.

Будапешт 18 цьвітня. Вчера вечером приїхав тут Рузвельт. На двірци повитано его овацийно. Нині по полудни відбуде ся в его честь обід у Архікн. Йосифа.

Біттерфельд 18 цьвітня. Тутешне товариство воздушної плавби одержало від поліциї повідомлене, що тіла осіб, котрі згинули при катастрофі бальона „Деліч“, виказують сліди, що смерть їх слідувала від удару грому.

Солунь 18 цьвітня. Вість о новім здушеню ворохобні в північній части вілєту Косово єсть передчасна. Коло Дяковара стоять Арнаути табором у віддалі двох годин дороги від міста. Розбирають справу висилки войска против них. В Пріштині і Іпеку спокійно. Страти Арнаутів виносять 230 убитих, 60 ранених.

Поля 18 цьвітня. Архікн. Франц Фердинанд з родиною по двомісячнім побуті в Бріоні виїхав вчера через Триест і Цельовац до Чехії.

Льондон 18 цьвітня. Оногди вечером лютила ся тут сильна буря зі зливою. Богато улиць позаливало кілька осіб зранило. Рух трамваєвий був в кількох місцях перерваний Грім дварив в кількох місцях але лиш в однім викликав пожежу.

Льондон 18 цьвітня. З Чанґчав доносять: Ямен ґубернатора зовсім знищений. Ґубернатор і син его убиті. Місто горить Місия норвежска і католицка спалені, инші знищені. Тисячі зволочи рабують в місті. Японьский консулят також знищено. Три німецкі місіонарі згинули; кількох инших брак.

Тегеран 18 цьвітня. Доносять тут, що на бувшого анґлійского консуля в Ширасі, Білля, напали якісь люди в дорозі до Іспагану. Двох его товаришів убили. Консулеви не стало ся нічого.

Константинополь 18 цьвітня. „Ікдам“ доносить, що правительство болгарске вручило Порті проєкт управильненя границі в той спосіб, щоби над болгарскою границею утворити неутральну полосу, на котру воякам вільно би було вступати лиш без оружия.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{50}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 16^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюховичі:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16 5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{32}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюховичі:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12 9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).